

ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ *Αρτης*

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟ — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 19 — ΑΘΗΝΑ, — ΙΟΥΛΙΟΣ 1979 ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

Η ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Πολλά και χρήσιμα προβλέπονται από τη Μελέτη 'Αναπτύξεως της 'Ηπείρου, για την οποία γράφουμε μερικά σε άλλες στήλες.

Η εφαρμογή της Μελέτης αυτής, ή υλοποίηση των προτάσεων της, θα άναζωγονήσει τον ήπειρώτικο χώρο στο σύνολό του. Παρουσιάζεται μπροστά μας μια εξαιρετική ευκαιρία για να θυγούμε, σάν περιοχή, από τη μιζέρια και την απομόνωση.

Η μέχρι τώρα, σχεδόν άγνομη 'Ηπειρος αρχίζει να παίρνει σιγά - σιγά τη θέση που της ανήκει μέσα στον ευρύτερο 'Ελληνικό χώρο.

Τού κου ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ

Προέδρου 'Αδελφότητας 'Αγναντιτών

Αυτό, τουλάχιστο, το συμπέρασμα θγαίνει από την προσεκτική αξιολόγηση της υπόψη Μελέτης.

Όμως, ή Μελέτη αυτή, ή οποιαδήποτε μελέτη και το οποιοδήποτε πρόγραμμα, για να υλοποιηθούν χρειάζονται τη συμμετοχή του ανθρώπινου παράγοντα. Και αυτόν που θα άποφασίσουν να άφαρμόσουν το πρόγραμμα και εκείνων που για χάρη τους γίνεται το άναπτυξιακό πρόγραμμα.

Με τη μοιρολατρεία, τον «ώχαδερφισμό» και με την άδιαφορία δέν πρόκειται κανένα πρόγραμμα να πετύχει τους στόχους του.

Άπ' αυτές τις σκέψεις ξεκινώντας προβάλλονται μπροστά μας δύο κύρια καθήκοντα που πρέπει με κάθε δυνατή προσπάθεια να τά έκπληρώσουμε.

Π Ρ Ω Τ Ο : "Όλοι οι 'Ηπειρώτες και ως άτομα και ως Σύλλογοι και ως Δήμοι και Κοινότητες πρέπει να άσκήσουμε την έπιρροή μας σε κάθε κατεύθυνση, σε κάθε πλευρά, σε κάθε άρμόδιο και υπεύθυνο για την όσο γίνεται πιο γρήγορη έναρξη της άφαρμογής των προτάσεων της Μελέτης.

Μελέτη στα χαρτιά ή σε διθλοδοτημένο τόμο δέν βοηθάει π τίποτε: άπλως δείχνει τί μπορούσε να γίνει και δέν έγινε, ή ότι ξέρουμε να κάνουμε κάτι καλό, κάτι σωστό, αλλά δέν το άποτολμάμε, με άποτέλεσμα να αυξάνουμε την πίκρα και την άπογοήτευση αυτών, που

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΛΑ'Τ'ΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Της Κας ΒΑΛΚΑΝΑ - ΚΟΥΜΑΚΗ ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ

καθηγήτριας φιλολογίας

της Ζωσιμαίας Σχολής 'Ιωννίνων

Δύο είναι οι παράγοντες που προσδιορίζουν και κατευθύνουν την πολιτιστική πορεία κάθε έθνους, από την οποία εξαρτάται και ή θέση του και ή αξία του ενικά άνάμεσα στα άλλα έθνη. Από το ένα μέρος ή προώθηση που δίνουν οι εξαιρετικοί άνθρωποι στην εξέλιξη και στον πολιτισμό με την πρωτότυπη δημιουργία και το έργο τους, και από το άλλο ή ύλική και πνευματική προσφορά του άνώνυμου πλήθους.

Η προσφορά αυτή των πολλών έχει χαρακτήρα όμαδικό και δέν είναι εύκολο να μελετηθεί στις επιτομέριές της και να άξιολογηθεί ή σημασία και το βάρος της σε κάθε έποχή. Δέν έχει την ίδια αξία σε όλες τις περιόδους του διατρέχει ένα έθνος, αλλά

άλλοτε είναι άνωτερη και άλλοτε κατώτερη, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο σημαντική για την αλλαγή και την εξέλιξη της ζωής. Άποτελεί όμως το άπαραίτητο υπόβαθρο για την πρωτότυπη δημιουργία και την αλλαγή των βιοτικών συνθηκών.

Μέσα από τη συνολική πολιτιστική κατάσταση, που είναι των

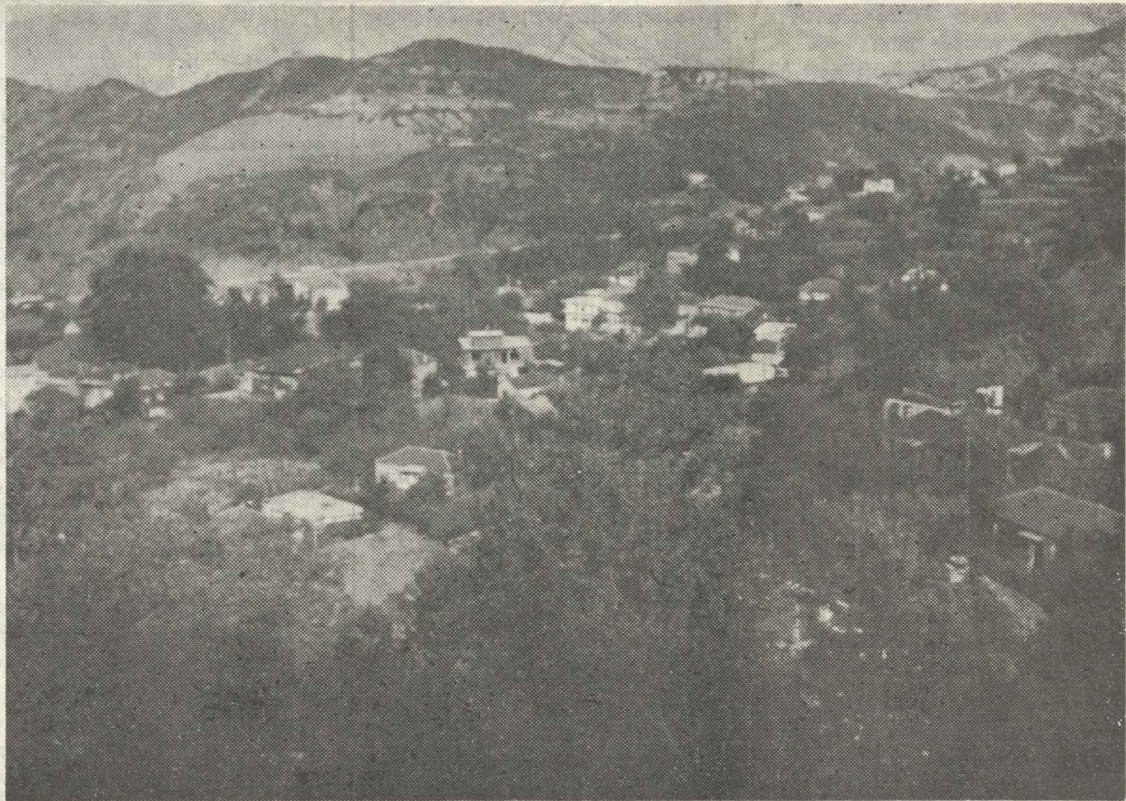
πολλών δημιουργήμα, θα ξεπεταχτούν τα ισχυρά άτομα, τα προνομιούχα πνεύματα, που θα χαράξουν νέες κατευθύνσεις στην πνευματική και ύλική ζωή και θα τραβήξουν προς τα έμπρός. Αυτοί είναι οι εξαιρετικοί άνθρωποι που έναρκαίνουν και άντιπροσωπεύουν όλες τις ιδιότητες και ικανότητες του πολιτισμού του έ-

θνους που τους γέννησε, και έχουν τη δύναμη να προαγάγουν και να δώσουν καινούρια πνοή στις ιδιότητες και ικανότητες αυτές.

Νά μιλήσουμε με συγκεκριμένο παράδειγμα: Στην άρχαία 'Ελλάδα, από τις λαϊκές συνήθειες και δοξασίες, από τη λαϊκή θρησκεία και λατρεία από τους λαϊκούς τρόπους ζωής με έλλα λόγια από το λαϊκό πολιτισμό, ξεκίνησε ή πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία, που έκφράζεται με τη λογοτεχνία, το θέατρο, την άρχιτεκτονική, τη ζωγραφική, τη μουσική δηλαδή το πολιτιστικό οικοδόμημα, που όνομάζεται «έλληνικό θαύμα», θεμελιώθηκε με τέτοια εξέλικτική πορεία από

(Συνέχεια στην σελ. 2)

ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ

Μερική άποψη του καταπράσινου χωριού μας. Διακρίνονται τμήματα των δύο Συνοικισμών.

ΜΗΝ ξεχνάς το χωριό σου. Βοήθησέ το όσο μπορείς και άπως μπορείς για να το βρείς καλύτερο όταν ξαναγυρίσεις.

ΟΙ ΑΓΝΑΝΤΙΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ

'Ανάγκη στενής συνεργασίας

Οι 'Αγναντίτες δραστηριοποιούμαστε. Αυτό είναι το ευάριστο συμπέρασμα από την τελευταία Γενική Συνέλευση των μελών της 'Αδελφότητας που βρίσκονται στην 'Αθήνα. Παραβρέθηκαν σ' αυτή τόσα άτομα που τον αριθμό τους δέν τον έφτασε καμιά, ως τώρα, Γενική μας Συνέλευση. Άποτελεί το γεγονός αυ-

τό άπόδειξη ότι ή έλξη που άσκει έπάνω μας το χωριό μας γίνεται κάθε μέρα και έντονότερη.

Η διαπίστωση αυτή έπαληθευται και από τη δραστηριότητα που άναπτύσσουν και άλλοι χωριανοί μας, που είναι έγκατεστημένοι σε άλλες πόλεις της 'Ελλάδος, με πρώτους τους ζωντανούς και δραστήριους χωριανούς μας,

που ζουν στην πόλη της 'Αρτας.

'Ιδιαίτερα αυτοί, που μολονότι βρίσκονται κοντά στο χωριό μας και μπορούν πολύ εύκολα να το έπισκεφτούν, έντούτοις ίδρυσαν 'Αδελφότητα, γιατί κατανοούν ότι μόνο μέσα σε μια τέτοια Ένωση μπορούν να προσφέρουν περισσότερα στο χωριό τους, γιατί έτσι νιώθουν πιο δυνατοί, πιο άγαπημένοι, πιο σφιχτοδεμένοι σάν χωριανοί, σάν συγγενείς, σάν 'Αδέρφια.

Η πρωτοβουλία τους είναι άξίεπαινη και άποτελεί ένα πρώτης τάξεως παράδειγμα για μίμηση και από χωριανούς μας, κατοίκους άλλων πόλεων, που έχουν τις άπαιτούμενες προϋποθέσεις για την ίδρυση τέτοιων Πατριωτικών Σωματείων.

Εμείς, που σάν 'Αδελφότητα συμπληρώσαμε 50 χρόνια ζωής, αισθανόμαστε περήφανοι γιατί ή ιδέα της 'Αδελφότητας, που υλοποιήθηκε πριν από μισό αιώνα, βρίσκει και σήμερα μιμητές, πράγμα που δείχνει ότι ο 'Αγναντίτης, και τότε και τώρα και πάντοτε, είναι περήφανος για τον τόπο της καταγωγής του και νιώθει, με το πέρασμα του χρόνου,

(Συνέχεια στη 2η σελίδα)

Η ΜΕΛΕΤΗ Η ΕΣΤΙΑ

ίας ύστερα από πρόταση και του 'Υπουργοματοδότησε για τήρηση της Μαθητικής Ιατρίωτης μας 'Υφυπουργού Τσοβόλας.

ατοίκων της περιοχής.

Η 'Ιδρύματος Νεότη-έργασίας της συντάρχισουν οι εργασίας το χωριό μας.

ΝΤΑ ΕΝΑ ΝΝΕΝΑ

Ιωννίνων

ολογημένα Λοιπόν τα πατων περισσότερων χωριών οι όποιοι έξαναγκάζον-πεζοπορούν άρκετά και ένενείς καιρικές συνθήκες.

άφου έχει δοθεί βατότητα κομμάτι αυτό του δρόμου 'Υπηρεσίες της Νομαρχίας το ΚΤΕΛ 'Ιωννίνων δέν τά λεωφορεία του μέχρι οικία της Παναγίας (Γέ-παλαδής) των 'Αγναντων ζουμε έχει ήθική τουλάχισ-χρέωση.

τον Νομόρχη 'Ιωννίνων νη θα περιμέναμε μία ύ-άπάντηση.

'ΚΕΙΑΡΧΗ

ιδείας

Αρτας

ων, ή Πολιτεία ζμως ;

πέπεται το Λύκειο και άς να μ'ήν έχουν Λυ-και Γυμνασιάρχη;

κωτέρω τίθενται υπόψη του Κ. Παιδείας και άρχου 'Αρτας για την των κενών θέσεων.

ΕΛΦΟΤΗΤΑ

ων έγκαρδίων πολλών

ς έν Κυρίω.

4.1.83

προπολίτης 'Αρτης

ΙΓΝΑΝΤΙΟΣ

οι συμπατριώτες μας

της Τσοβόλας 'Υφυ-

οικονομικών και 'Αθαν.

και 'Ελευθέριος Παπα-

Βουλευτές με έπιστο-

ας εχόνται χρόνια πολ-

υχτισμένο τον καινούργιο

έσύ το «σ ρ ι φ τ ο» σου, για

ραπέρα. Έξω τά κόμματα από το

αυτή σκεψη, νεν να μπορεσει να

φύγει αλυ τα πλαισια της νομι-

(Συνέχεια στη 2η σελίδα)

στα θεματα επι τη ευγενει απο-

στολή τούτου προς έμέ.

ευχαριστούμε πολύ και

έντευχάμαστε για εύτυχισμένο

τον καινούργιο χρόνο 1983.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

θεωρούν τους εαυτούς τους άδικημένους ή άγνοημένους.

Γι' αυτό πρέπει να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας προς κάθε κατεύθυνση για να άρχισει σταδιακά ή εφαρμογή της μελέτης.

Στον τομέα αυτό το μεγαλύτερο θάρος πέφτει στους ώμους των εκπροσώπων μας. Αυτοί πρέπει να μεταφέρουν τη φωνή όλων των Ηπειρωτών εκεί που πρέπει. Είναι, ίσως, το μεγαλύτερο, το σοβαρότερο και το ευγενέστερο από τα τόσα άλλα έργα που έχουν να επιτελέσουν. Έχοντας άπερίοριστη έμπιστοσύνη στις ικανότητές τους, στις δυνατότητές τους και άφθονα δείγματα της άγάπης που ως Ηπειρώτες, κι αυτοί όπως και έμείς, τρέφουν για την Ηπειρο, άσιστοδοξούμε.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Η μεγαλύτερη όμως ευθύνη, το μεγαλύτερο καθήκον μετά την έναρξη της εφαρμογής της Μελέτης βαρύνει τον Ηπειρώτικο λαό. Από αυτόν έξαρτάται ή εφαρμογή της Μελέτης με έπιτυχία. Από τους άπλους ανθρώπους, από τον καθένα μας, από όλους.

Έμείς πρέπει να άγκαλιάσουμε το πρόγραμμα άναπτύξεως της περιοχής μας με κατανόηση, να το δούμε σαν προσωπική μας, όπως και είναι, ύπόθεση. Έμεις και τον τόπο μας θα εξυπηρετήσει. Στη δική μας ώφέλεια άποβλέπει.

Αν έμείς άντιμετωπίσουμε την ύλοποίηση του προγράμματος με άντιδραστική διάθεση, αν κωλυσιεργούμε, αυτό δεν θα πετύχει, ή εν πάση περιπτώσει, δεν θα πετύχει ό,τι άναμένεται.

Και για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι:

Έμείς οι Ηπειρώτες είμαστε πολύ γερά δεμένοι με τον τόπο μας, με τη γη μας, με την ιδιοκτησία μας. Τα χωράφια του πατέρα μας άποτελούν, ή έστω άποτελούσαν λίγο παλιότερα, ένα μεγάλο κομμάτι από τους έαυτούς μας. Δεν ήταν άκατεθειμένοι οι παλιότεροι να χάσουν ούτε δέκα έκατοστά από αυτά, δεν δέχονταν να τους τα καταπατήσουν.

Σήμερα όμως τα πράγματα άλλαξαν. Κανένας ή έλάχιστοι είναι εκείνοι που θέλουν τα κτήματά τους άπροσέλαστα, μακριά από δρόμους, όπως παλιότερα. Σήμερα οι πολλοί εύχονται ή παρακαλούν να τα πλησιάσει δρόμος για να τα φτάνουν και οι ίδιοι, αν όχι για να τα άξιοποιήσουν.

Όλοι θέλουν να φτάσουν τα άγαθά του σύγχρονου πολιτισμού και στο πιο άκρυνό σημείο του χωριού τους. Όλοι πλύν, ίσως, έλαχίστων. Αυτοί οι έλάχιστοι είναι δυνατόν να προκαλέσουν δυσκολίες στην ύλοποίηση του προγράμματος άναπτύξεως, για τις περιοχές που π.χ. προβλέπει διάνοξη δρόμων, αλλάκων ή δενδροφυτεύσεις ή άναδασμό της γης ή κατασκευή θροχοδεξαμενών κλπ.

Βέβαια, οι τυχόν άντιρρήσεις και αυτών των έλάχιστων δεν είναι σκόπιμα άντιδραστικές και όπισθοδρομικές. Όφειλονται στη νοοτροπία που από παλιά κληρονομήσαμε. Άλλοι την άποβάλαμε και άλλοι τη διατηρούμε άκόμην, αν και θέλουμε το σωστό, το σημερινό σωστό, που αναλύοντάς το κατανοούμε ότι είναι και συμφέρον μας, αλλά δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε, λόγω νοοτροπίας.

Αυτή τη νοοτροπία πρέπει, όσοι τη διατηρούμε, να την άλλάξουμε. Είναι άναχρονιστική. Δεν ταιριάζει στη σημερινή έποχή, δεν συμφωνεί με τον πολιτισμό και τη μόρφωσή μας. Είναι άντιθετη προς το συμφέρον των παιδιών μας, που κάποτε θα μας κατακρίνουν, αν έμείς σταθούμε έμπόδια στην άνάπτυξη του τόπου μας.

Έχουν ύποχρέωση όλοι όσοι είναι δέκτες του πνεύματος του καιρού μας και των έπιταγών του πολιτισμού μας να κατατοπίσουν, να διαφωτίσουν και όσους, τυχόν, δεν θρήκαν άκόμην τη συχνότητα συντονισμού τους προς τις άπαιτήσεις του σύγχρονου πολιτισμού, όσους μένουν γερά δεμένοι μ' αυτά που ίσχυαν πριν από πολλά χρόνια, με τη νοοτροπία των παπουδών και των προπατούδων μας.

Σ' αυτή την άλλαγή της νοοτροπίας στηρίζεται κατά μεγάλο μέρος ή έπιτυχία του προγράμματος. Αν έξακτίας της παλιάς νοοτροπίας καθυστερήσουμε την άνάπτυξη του τόπου μας θα είμαστε άξιοι της τύχης μας.

Είδησες από τα "Αγναντα

• Κατά το τελευταίο δεκάμημο του μηνός Ιουνίου έγινε καθαρισμός των δεξαμενών του Ύδραγωγείου Αγνάντων.

• Λόγω των καθημερινών, σχεδόν, τελευταίων βροχών, ή δλώ-

σηση και το άτέλειωτο πράσινο του χωριού μας όργιάζουν, στην κυριολεξία.

Αυτή την έποχή το χωριό μας έχει μια θαυμάσια Άνοιξη. Θα την προλάβουμε;

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ Πήρης ή έπιτυχία της

Όπως είχε εξαγγελθεί και στην τελευταία Γενική Συνέλευση των Μελών μας, το Δ.Σ. της Άδελφότητάς μας προγραμμάτισε και πραγματοποιήσε έκδρομη των Μελών της στην περιοχή Άράχωβας - Δελφών, την Κυριακή 17 Ιουνίου 1979.

Ο βαθμός της έπιτυχίας της πρώτης αυτής έκδρομής, ξεπέρασε και τις πλέον άσιόδοξες προδύσεις.

Δεν μιλάμε τόσο για την άριθμητική συμμετοχή, που δεν ήταν εύκαταφρόνητη, όσο μιλάμε για τον ένθουσιασμό, για την έσωτερική άνάγκη των μελών μας που ίκανοποίησε αυτή ή έκδήλωση.

Πολλοί χωριανοί μας, δυο μεγάλα πούλμαν συμπληρώθηκαν, άκουσαν τη φωνή της Άδελφότητάς και ήλθαν κοντά της. Και ή Άδελφότητα, οι Χωριανοί μας, το ίδιο το χωριό μας, εκείνη τη μέρα έγκαταστάθηκαν στις πλαγιές του Παρνασσού, κοντά στα έλατα και τα πλατάνια, δίπλα άπ' τις δρύσιες με τα κρουστώλια νερά τους. Το τοπίο, γνώνιμο σε μας, όμοιο με το δικό μας. Οι ψηλές κορυφές του Παρνασσού και όλη ή μορφολογία του έδάφους θύμιζαν Τζουμέρκα. Θύμιζαν τόπο κακοτράχαλο, θύμιζαν τις όμοιες ρεματιές μας και τα καταπράσινα δάση μας. Ήταν ένα ύποκατάστατο του χωριού μας.

Όταν είδαμε και άπαλάψαμε το θέαμα δικαιολογήσαμε το Δ.Σ. γιατί διάλεξε ως πρώτη όμα δική έξδρομηση αυτή την περιοχή.

Τότε καταλάβαμε γιατί ο Πρόεδρος της Άδελφότητάς μας κ. Χρ. Παπακίτσος, καλωσορίζοντάς μας και ευχαριστώντας μας για τη συμμετοχή μας στην έκδρομη μας είπε:

Στην πρώτη αυτή έκδρομη της Άδελφότητάς θέλουμε να δώσουμε και συμβολικό χαρακτήρα. Πρέπει ν' άρχίσουμε από τόπους που μοιάζουν με το δικό μας. Πρέπει ν' άρχίσουμε από εκεί άπ' όπου έδώ και δυόμισι χιλιάδες χρόνια ξεκίνησε ή ιδέα της άδελφότητας των ανθρώπων με τις Άμφικτυονίες των Δελφών.

Από την ιδέα της Άδελφότητάς της άλληλοεκτίμησής και του άλλησεβασμού, αλλά και της άλληλοβοήθειας καλλιέργει και ή Άδελφότητά μας.

Πράγματι, από την περιοχή αυτή έπρεπε να άρχίσουμε, άφου δεν μπορούσαμε να άρχίσουμε άπ' το χωριό μας.

Το ξεκίνημα έγινε στις 7.30 ή ώρα το πρωί, από το Πεδίο του Άρεως.

Όλοι άδελφωμένοι, όλοι χαρούμενοι, νιώσαμε μία έξεχωρη θαύμαρη άνάμεσα στον κόσμο το δικό μας, άνάμεσα στους χωριανούς μας.

Η διάδρομη ήταν ευχάριστη, διασκεδαστική, αλλά και πολύ διδακτική.

Ο χωριανός μας Έπίτιμος Έπιθεωρητής κ. Γεωργ. Στεργίου δεν μας άφησε καμιά άπορία. Σύνδεσε τον τόπο που περνούσαμε, με την μυθολογία, με την παλιά και νέα ιστορία, με τους θρύλους και τις παραδόσεις.

Έτσι, χωρίς να καταλάβουμε την βωρη, περίπου, διάδρομη φτάσαμε στους Δελφούς.

Έκεί άναδαπτιστήκαμε στην έλληνική μεγαλωσύνη, στην άθάνατη έλληνική δόξα. Θαυμάσαμε, νιώσαμε περήφανοι για τους προγόνους μας, αλλά δυστυχώς και μικροί άπέναντί τους.

Έκεί άκούσαμε με τα αυτιά της ψυχής μας τη φωνή τους: «Έσείς μπορείτε να γίνετε καλοί τεροι άπό έμάς».

Και πράγματι μπορούμε, άρκει να θέλουμε, άρκει να νιώσουμε με τη βαριά κληρονομιά μας. Άρκει να νιώσουμε την άνάγκη της προσφοράς.

Το μεσημέρι, σ' ένα καταπράσινο λοφίσκο, στο Ζεμενό, έξω άπό την Άράχωβα, εκεί που σκότωσαν το Νταβέλη, μέσα σε θεώρατες λευκές και βαθυσκίωτα πλατάνια, δίπλα άπό τα έλατα και πάλι από τις ψησταριές, σταματήσαμε για φαγητό και άνάπαυση. Και πάνω στο φαγοπότι για καλή μας τύχη δρέθηκε και ή τοπική κομπανία. Το κλαρίνο και το ντέφι δεν άργησαν να μπουν σε ένέργεια.

Άχολογούν άκόμην οι ρεματιές και οι πλαγιές άπό τα λεβέντικα τσάμικα που, οι χωριανοί και οι χωριανές μας, αλλά και οι έκλεκτοί μας φίλοι που μας τίμησαν, Χόρεψαν με λεβεντιά και χαρη. Στρώθηκε σωστό πανηγύρι.

Στη συνέχεια έπισκεφτήκαμε τη Μονή Όσιου Λουκά. Το ιστορικό Μοναστήρι με τη θαυμάσια άρχιτεκτονική του, με την παλιά και νεότερη ίσορία του, μας θαύμωσε κυριολεκτικά. Έκεί στην έρημιά, που πηγαινοέρχονται τα πούλμαν με τους έκδρομείς, το μεγαλείο του Θεού το άισθανθήκαμε τσανό.

Μακάρι νάχαμε στη διάθεσή μας ώρες για να άπολαμβάναμε πιο πολύ το μεγαλείο του Μοναστηρίου.

Όμως το πρόγραμμα ήταν παροφορτωμένο και ή διάδρομη άρκετη.

Έπιστρέφοντας, σταθήκαμε στις πηγές της Λεβαδιάς. Μέσα στο πλατανόφυτο ποτάμι έτρεχαν τα γάρραρα νερά των πηγών. Οι εικόνες ίδιες με τις εικόνες του δικού μας ποταμιού, του Άγναντίτη. Θεώρατα πλατάνια, γάρραρα νερά, αλλά έδώ πο λυκοσμία. Τα πούλμαν πάνε κι έρχονται με τους έκδρομείς για να δροσιστούν με το νερό των πηγών και να μείνουν λίγο ξεγνοιαστοί στους παχιούς ίσκιους. Άναπνεύσαμε όλοι άνάλαφρα, ευχάριστα, δροσερά. Βγάλαμε άπό τα πνευμόνια μας όση καπνιά και σκόνη μπορούσαμε. Τα ρουθούνια μας ξάνοιξαν, τα μάτια μας ξεκούραστηκαν, περιπλανώμενα στο άπέραντο πράσινο.

Αλλά και άπό έδώ, σε λίγο ξεκινήσαμε για την έπιστροφή. Φορτωμένοι με λογής - λογής εικόνες και έμπειρίες, άπό μια πλούσια σε έναλλαγή παραστάσεων μέρα, πήραμε το δρόμο του γυρισμού στο σημεινένιο δάσος της Αθήνας.

Γυρίσαμε το δρόμο στις 10.00 ή ώρα σε μία φλεγόμενη Αθήνα, σε μία άτμόσφαιρα άποπνιχτική, που άπό πουθενά δεν έρχονταν ούτε ή παρασικρή άέρινη πνοή.

Ζήσαμε για μία δολόκληρη μέρα κοντά στη θεά φύση, μέσα στις πρασινάδες, στα βουνά και στις πλαγιές, στη δροσιά, τα έ-

σκια και τις γάρραρες αλλά και άνάμεσα στους μας ανθρώπους, στους χωριανούς και φίλους, που σε ένωσαν και τους ένωθες, που τους λούσες και σου μίλαγαν, που κουγες και σε άκούσαν.

Άξέχαστη, σ' άλήθεια, μας μένει αυτή ή μεγάλη την Άδελφότητά μας μέρα.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ»

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

του. «Πρέπει να σημειωθεί, πε, «ότι στην περίοδο του καιριού παρατηρείται μία λογημένη ύφεση στη δράση Άδελφοτήτων, γιατί τούς τους, όχι τόσο γιατί τούς νέστησε προηγουμένως ό κ. Π. δρος της Πανηπειρωτικής, γιατί νιώθουν έσωτερική πνοή, έλξη προς τα χωριά τ αφήνουν την Αθήνα και πονοται τον τόπο της καταγωγής τους».

Αν βέβαια ή Συνομοσπονδία αποφασίσει να πραγματοποιήσει την έκδήλωση το Σεπτέμβριο, μέλι, μέσα στα πλαίσια του θρόπινου δυναμικού που θέ θέτουμε τότε και άνάλογα με οικονομικές μας δυνατότητες, βοηθήσουμε».

—Για το θέμα της των Άδελφοτήτων στην ρη, μετάξ των Ηπειρωτικών, κλοφορία της έφημερίδας «πειρωτική» είπε ότι ή Άδελτά μας δεν μπορεί να άπο την κυκλοφορία της έφημερίδας φύλλα της πείρθεση στα Μέλη της, γιατί ή θλημα έπικοινωνίας του Δ.Σ. Άδελφότητας με τα μέλη ται δύσκολο.

Η κυκλοφορία της έφημερίδας μπορεί να μεθοδεύσει τερα άπό την Συνομοσπονδία. Ζητούσε από τις Άδελφότητες ταστάσεις των Μελών τους με διευθύνσεις τους, για να ται ποστέλλει άπευθείας την έφηδα. Όλοι οι παραλήπτες, άποια ευκαιρία, θα έσονται συνδρομή τους. Όπως όμοις, θεοδύτητες ή έγγραφή συνό των, ούτε Πρόεδροι Άδελτων δεν την λαβαίνουν.

Η όμιλία του Προέδρου Άδελφότητάς μας είχε μεγάλη ήχηση. Ιδιαίτερα έπαισε τους έκπροσώπους των Άδελτήτων του Νομού Άρτας, οι άπό τους όποιους πησαν άπό τις όμιλίες τους, όπως είπαν, «αλλάζοντας την όμιλία του Προέδρου της δελφότητας Άγναντινών».

Έξαιρετική έπίσης άπήχε ή όμιλία του Προέδρου της δελφότητας Θεοδωριανών Σκουτέλα, καθώς και του όρου του Συλλόγου Κορινθίου Γραικού κ. Άρ. Σταύρου.

Γενικά, ή συμμετοχή των όπων των Άδελφοτήτων Νομού Άρτας στη σύσκεψη έαίσθητη και έπαινετή, πράγμα που θεωρείται γορο για το Νομό μας.